

מעשה המשפט

בית דין
צדק
למשפט

Marcos y Lety Amiga

Velas: 6:08 pm
Fin Shabat 1: 7:02 pm - R”T: 7:35 pm
Fin Shabat 2: 7:12 pm - R”T: 7:40 pm

Maasé Bet Din

Rab Moshe Moussan
חבר בה"ד אמת ומשפט

¿Puedo impedir que mi socio venda?

Caso: Marcos y Sumi son dueños de una empresa importadora de ropa, han trabajado muchos años como socios, importan prendas de muchos países y los venden a diferentes tiendas en México.

Como todos sabemos dentro de cualquier negocio hay altas y bajas, no siempre es temporada, hay tiempos en los que la ropa se vende mejor que otras, por lo que siempre ha sido un tema entre ellos cuando soltar la mercancía, si ahora o mejor esperarse a la temporada alta y vender la mercancía para ganar más. El problema es que no siempre la temporada alta está cerca y a veces hay mucha competencia lo que ocasiona que no es seguro aguantar la mercancía y mucho menos eso garantiza que se venda mejor.

Debido a esto Marcos y Sumi decidieron consultar con un Dayan cuándo puede vender un socio sin consultar al otro y cuándo no, cuándo puede un socio impedir que el socio venda y aguantar la mercancía para venderla en mejor temporada.

Respuesta: Las Halajot que les conciernen a los socios son varias, y es de suma importancia estar al tanto de lo que está permitido hacer y lo que no, mencionaremos algunos de los Dinim de acuerdo a nuestro caso para dar una idea de cómo se debe actuar en casos como este, igual siempre es importante consultar con un Dayan para saber que estamos actuando bien.

1. En caso de que Marcos quiera aguantar la mercancía para venderla después y por lo general se estima que no va haber ganancia al venderla después, puede Sumi obligarlo a vender ahora, y con más razón si es que al no vender ahora ocasionará una pérdida (שו"ע הרי"מ סי' קע"ז סי"ד).
2. Sin embargo, en el caso en el que Marcos quiere esperarse un tiempo para vender la mercancía en la temporada, tiempo que normalmente se vende mejor que ahora, puede Marcos impedir que Sumi venda la mercancía ahora (שם, ע"פ הגמ' בגיטין לא: כפ"י התוס').
3. En cuanto llegue la temporada de ventas puede cualquiera de los socios vender la mercancía sin avisarle a su socio siendo que es lo normal de vender en ese momento (שם, ע"פ הסוגיא הגי').
4. En el caso que Marcos vendió la mercancía sin consentimiento de Sumi y posteriormente subió de precio la mercancía, por lo que Marcos provocó una pérdida en la sociedad al vender en ese momento, si es que vendió en temporada que es tiempo de ventas, no está obligado a pagar (שם, ע"פ פירוש של רש"י שם בסוגיא).
5. Sin embargo, en el caso que Marcos haya vendido no en temporada de ventas y eso provocó una pérdida en el negocio, está obligado a pagarle a Sumi proporcionalmente la pérdida que le ocasionó (שם בהגה, ע' קצוה"ח סי"ק ז' ונתה"מ סי"ק ל"א).

Siendo que son varios los detalles en estas Halajot, es conveniente siempre consultar con un Dayan.

Halaja Lemaasé

Pregunta: ¿Cuál es el Din de un vino que se avinagró, se puede hacer Kidush con el?

Respuesta: Para que un vino sea propicio para hacer Kidush con él es necesario que su Berajá sea Hagefen. Por lo tanto no está permitido hacer Kidush con un vino que se avinagró ya que el Tur y Shuljan Aruj en Halajot Berajot (סי' ר"ד) dictaminaron que la Berajá del vino que sabe a vinagre es Sheakol.

El Mishná berurá acotó (שם סי"ק כ"י) que aún si el sabor del vino todavía no es completamente a vinagre, pero de igual manera la gente se abstiene de beberlo a causa del efecto que ocurrió en su sabor, con eso basta para que su Berajá sea Sheakol.

Por otro lado discutieron el Ba"j y el Ta"z si es que con el puro sabor a vinagre alcanza para que pierda su categoría y su Berajá de Hagefen o también es necesario que le salga una capa blanca encima del vino como si fuera una nata (סי' רע"ב). De igual manera cualquiera de los dos vinos no están permitidos para Kidush por cuanto que no son vinos aptos para la Mitzvá.

La persona que hizo Kidush y al beber el vino le entró la duda sobre el sabor del vino si es que sabe a vinagre o no, ya que es Safek De Rabanáan no está obligado a volver a hacer Kidush pero si es bueno que escuche Kidush de otro para salir de la duda (ברכת הבית שער מ"ו) (סעי' כ"ט).

Maasé Sheaya

¿A quién le pregunto?

El Gaon Rab Moshe Fried Shlit"a contó la siguiente anécdota que le ocurrió personalmente: "Fue en el mes de Sivan 5769 cuando falleció la Rabanit Lea Auerbach esposa del Gaón Rab Azriel Auerbach Shlit"a que era la hija de Maran Rab Eliashiv Zt"l, Rab Eliashiv se sentó durante todos los días de la Shivá en un rincón dentro de la casa, mientras estaba ocupado durante todas las horas del día con la Guemará del Tratado de Moed Katán (ya que está permitido estudiar el capítulo 'Veelu Megaljim' en los días de luto).

En medio de la habitación se sentó el resto de la familia y la gente acudían a consolarlos, y sólo una vez al día el público pasaba rápidamente frente al Rab Eliashiv para darle la Nejamá a él. Era obvio que Rab Eliashiv estaba muy dolido por la muerte de su hija y, en particular, ya que ella fue la que lo atendió después de la muerte del la Rabanit Sheine Jaya Eliashiv muchos años antes.

Un día de los Shivá le pregunté a uno de los hijos de Rab Eliashiv si podía contarle una pequeña historia, el hijo respondió, prueba... Me acerqué a Rab Eliashiv y le pregunté: ¿Puedo decirle al Rebe algo sobre la Rabanit Lea Aleah Shalom? Rab Eliashiv respondió: Sí. Y dije: la Rabanit Auerbach tenía una enfermedad en los ojos que no podía tolerar los rayos del sol, por lo que la obligaron a usar lentes de sol, pero le daba vergüenza caminar todo el día con esos lentes, entonces entró a la óptica y le dijeron que hay unos lentes especiales - lentes fotocromáticos - que, estando dentro de casa, son lentes normales, y cuando sales a la calle, automáticamente se cambian a lentes de sol. Al escuchar eso la Rabanit de inmediato pensó dentro de si, si según la Halajá está permitido usar estos lentes en Shabat, como es sabido, sobre este asunto, Rab Shlomo Zalmen Auerbach y Rab Eliashiv difirieron sobre si está permitido usar tales lentes en Shabat, Rab Shlomo Zalmen lo permitió y Rab Eliashiv lo prohibió (ע' פסקי תשובות ש"כ אות כ"ח).

La Rabanit miró los lentes y dijo "qué haré, por un lado mi padre opina que está prohibido usar esos lentes en Shabat, pero por otro lado mi suegro, sostiene que está permitido. ¿Cómo me debo conducir, como mi padre o mi suegro?".

El vendedor de la tienda, que no sabía quién era la compradora, no pudo resistir y le dijo: "Señora, esas preguntas no se le hacen ni a su padre, ni a su suegro, esas preguntas se las hacen a Rab Shlomo Zalmen Auerbach o a Rab Elyashiv..."

Ahí termino de contar Rab Fried la historia, y acotó que al terminar la historia, pudo ver una amplia sonrisa en el rostro de Maran HaRab Eliashiv.

Inmediatamente después, otro miembro de la casa trató de hablar con el Rab Elyashiv, pero estaba ya inmerso de nuevo en la Guemará.

בענין קריאת הבנים בשמות לעז

ראיות גדולות, ופוק חזי דאחר כל הסייגים רבים חללים נפלו ונטמעו בין הגוים, וכולי האי ואולי.

ועיין בשו"ת משנה הלכות (ח"ד סי' קיד) שסבר דליכא איסור משום ובחקותיהם לא תלכו, אלא דשוב כתב שיש בזה קפידא מטעם אחר, והיא דהואיל ובוזה"ו כל הגוים רשעים כי אינם שומרים ז' מצוות ב"נ, ואפי' אותם שומרים כיון שאינם עושים כן מחמת שמה רבינו צוה, וכתב הרמב"ם (הל' מלכים פ"ח הי"א) בכה"ג אין להם חלק לעוה"ב גם הם בכלל רשעים, וא"כ נמצא דכשקורא לבנו בשם מן הגוים, הרי בהכרח שהוא קורא לו בשם רשעים, ויש בזה איסור.

ואין דבריו פשוטים מכמה טעמים, ראשית כל, הרי בגוונא שהשמות של הגוים כבר נהוגים בבני ישראל (כנ"ל לפי התורת גיטין) אין זה נוהג וכ"ש כשהוא קורא ע"ש אביו או אמו שנקראו כן מעיקרא, ועוד דמ"ש דע"כ כשהוא קורא בשמות הגוים, הרי הוא קורא ע"ש הגוים שבוה"ז, אינו מוכרח, ומאן ייאמר, דילמא הוא קורא ע"ש הגוים של ימי קדם, וגם מה שהחליט דאם הגוי מקיים ז"מ ולא מחמת הציווי הרי הוא רשע, נראה דאינו מוכרח, רק הרמב"ם כתב שזה "תנאי" כדי שיזכה לעוה"ב משום דמצות צריכות כונה, אבל אם בפועל נזהר מן האיסורים, בודאי דא"א לומר שהוא רשע, ובעיקר הדבר שהחליט דכל מי שקורא בשמות הגוים, ע"כ שהוא קורא על שם אדם מסויים אינו פשוט כלל, כי הרבה פעמים האדם מחבב את השם, ולכן הוא קורא לבנו כן, ואין כוונתו לקרוא כן על שם איזה גוי מסויים, וא"כ אין זה נוגע כלל לענין קורא בשמות הרשעים (ויש לברר עוד עיקר האיסור לקרוא בשם הרשעים, אם הוא מן הדין או ממדת חסידות).

ואין בו איסור, ואין גדר זה מבורר כלל, ועכ"פ נראה דס"ל דאפי' אם אינו מתכוין להדמות לגוים איכא איסור, רק דהיכא דהשם כבר נהוג אצל בני"ג"כ, נמצא דעתה אינו נחשב שם משמות הגוים.

ובכחא דהיתרא, בשו"ת המהרשד"ם (יו"ד סי' קצט) ובשו"ת אגרו"מ (ח"ד או"ח סי' סו) העלו דאין איסור לקרוא בשמות הגוים, והמהרשד"ם כתב להדיא דאפי' בשמות המובהקים אצל הגוים ליכא איסור.

ובשו"ת אגרו"מ הוסיף "ואין לשנות לקרא שם בנו או שם בתו על שמות הזקנים והזקנות שנקראו בשמות לעז שהוא ענין כבוד המשפחה אף שהם מדור הקודם שעכ"פ איכא עליו לכבודם וכ"ש כשיש עליו לקרא על שם הוריו ממש שחייב בכבודם וגם בדברי הז"ל במדרשים איתא שקורין עכשיו הבנים והבנות ע"ש דורות הקודמים צריך לקרא כפי השם שנקראו אף שהוא שם לעז בלא שינוי", ואע"פ שסתמו ולא ביארו טעמם, נראה דס"ל דכל שאין כוונתו להדמות לגוים ליכא בזה איסורא.

והביאו ראייה אלימתא דלבריהם ממ"ש בגיטין (יא ע"ב) גיטין הבאים ממדינת הים ועדים חתומים עליהם אף על פי ששמותיהן כשמות עובדי כוכבים כשירין מפני שרוב ישראל שבוה"ל שמותיהן כשמות עובדי כוכבים, ולא מסתברא שרוב ישראל שבוה"ל עשו שלא כדון, ולפי התורת גיטין ל"ק כ"כ, ד"ל דאירי בשמות שהיו נהוגים קצת אצל בני ישראל, והוא קצת דוחק.

ולפי הערוגת הבושם, אפשר דאירי בגוונא שהיה מוכח מתוך מעשיו דאין כוונתו להדמות לגוים.

אמנם שמא י"ל דבקריאת השם ליכא איסור דובחוקותיהם לא תלכו, ורק בליבישה או גילוח שיש בזה היכר ממשי בגוף, אבל קריאת שם, דהוי מילי אינו בכלל איסורא.

ועוד הוסיף באגרו"מ להביא ראייה לכך, דהא מצינו שכמה אמוראים נקראו בלשון ארמית, אולם שוב דחה דהא איתא בירושלמי (סוטה פ"ז ה"ב) לא תהא לשון ארמי קלה בעיניך שהרי הוא נמצא בתורה ובנביאים ובכתובים, וגם תרגום אונקלוס הוא בארמית והקדיש הוא בארמית שלכן אולי גם השמות עדיפי, אלא שהוסיף להביא ראייה ממה שמצינו דבעל המ"מ ששמו היה רבינו ויידאל וכמה גאונים כדמשכחינן בתשובות ראשונים וגם שם מיימון אביו של הרמב"ם כנראה שהוא שם לעז.

ובסו"ד כתב באגרו"מ חידוש גדול, והוא דשמא יש לומר דכל המעלה הנ"ל במדרש שנגאלו משום שלא שינו את שמם במצרים היתה שייכת לפני מתן תורה דאז היו שוים לכל הגוים, בכל מעשיהם, אבל אחרי שנתנה התורה, והתורה קבעה וחדשה כמה לאוין בכדי להתרחק מן הגוים, שוב י"ל דאין צריכים ליהזר בקריאת שמות, אך סיים "ואף שמתברר כן מסתפינא לומר זה בלא

האם יש איסור מן הדין במה שרגילים בחו"ל שקוראים את הבנים בשמות לעז הנהוגים בכל מדינה ומדינה אצל הגוים.

הנה הרמב"ם (הל' ע"ז פ"א ה"ג) כתב וז"ל אין הולכין בחקות העובדי כוכבים ולא מדמין להן לא במלבוש ולא בשער וכיוצא בהן שנאמר ולא תלכו בחקות הגוים, ונאמר ובחקותיהם לא תלכו, ונאמר השמר לך פן תנקש אחריהם, הכל בענין אחד הוא מזהיר שלא ידמה להן, אלא יהיה הישראל מובדל מהן וידוע במלבושו ובשאר מעשיו כמו שהוא מובדל מהן במדעו ובדעותיו, וכן הוא אומר ואבדיל אתכם מן העמים, לא ילבש במלבוש, המיוחד להן, ולא יגדל ציצית ראשו כמו ציצית ראשם, ולא יגלה מן הצדדין ויניח השער באמצע כמו שהן עושין וזה הנקרא בלורית, ולא יגלה השער מכנגד פניו מאזן לאזן ויניח הפרע מלאחריו כדרך שעושין הן, ולא יבנה מקומות כבנין היכלות של עכו"ם כדי שיכנסו בהן רבים כמו שהן עושין, וכל העושה אחת מאלו וכיוצא בהן לוקה ע"כ.

ולדעת רוב הפוסקים, אין איסור א"כ עושה בכוונה להדמות לגוים, וכמ"ש המהרי"ק (מהרי"ק שרש פח) והב"ח (יו"ד סו"ס קעח) ועוד.

אולם בשו"ת ערוגת הבושם (יו"ד סי' קלו) החמיר היכא שעושה בסתמא, ודעתו דרק שרי אם יש הוכחה מתוך מעשיו שכוונתו מחמת צורך או תועלת ואין כוונתו להדמות.

והנה הפוסקים הביאו משמיה דמהר"ם שי"ק שיש איסור דאורייתא בקריאת שמות של הגוים, ובתחילת המחשבה עלה בדעתי שדעתו כדעת הערוגת הבושם, אולם המעיין בדבריו יראה דהוא דן באופן אחר, דהמהר"ם שיק (יו"ד סי' קסא) דן "במה שיש בני אדם שמכנים עצמם בשם הגוים" והיא מילתא אחריתי, ועי"ש שהוסיף דהשואל הביא שהעושים כן "משיבים שלזה די במה שיש להם שם יהודי לקרותם בו לעלות לתורה וזה דבר הבל וטפשות", וע"ז צווה ככרוכיא, וכתב שיש בזה איסור דאורייתא, אולם להדיא נזכר בדבריו דכאשר הוא "עושה לדמות להם עובר על מה שנאמר בתורה", אבל בלא"ה אינו עובר, ודעתו כהמהרי"ק והב"ח הנ"ל, ומעתה אין ראייה לקריאת שמות דעלמא, כאשר אין כוונתם להדמות לגוים.

והפוסקים (עיין מנחת אשר שמות סי' א') הביאו בשם ספר גט פשוט (אה"ע סי' קצט) ס"ק נג') שיש חילוק בין אם קורא בשמות המובהקים לגוים שאינם נהוגים כלל בבני ישראל דבזה איכא איסור, לבין אם משתמש בשם שמעיקרא היה משמות הגוים, אבל השתא כבר נשתרבו והרבה מבני ישראל משתמשים בו, ונמצא דאע"פ שהראשונים שקראו בשמות הגוים עברו איסור, אבל אחרי שדשו בו רבים, השם כבר אינו "שם מן הגוים",

י"ו ע"א
צושה בו טובה
ליהודי,
אינו נחש
בציני ליומ"י
(רמ"א מקורבין)

DINÉ TORÁ

Comuníquese al cel.
(+52) 55 3214 4312

SERVICIOS

Contrato de renta, venta, preventa, inversión,
sociedad, testamentos, Heter Iská otros.

ASESORÍA

Consultas telefónicas,
citas, pregunta.

CONTÁCTANOS

Cel. (+52) 55 3214 4312
Email: Betdinemetumishpat@gmail.com
Dirección: Moliere 128, Polanco, CDMX